

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010836
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6913010836.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného B. W., pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 6. augusta 2014, o sťažnosti obžalovaného B. W., proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 4T/65/2013 zo dňa 24.07.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu z r u š u j e.

Rozhodujúc sám podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obžalovaného B. W., nar. XX.XX.XXXX v P. A., trvale bytom Z. E., časť M. E. č. XX, okres P. A., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. p r e p ú š ť a z väzby na slobodu a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. n a r i a d ť u j e nad obžalovaným dohľad probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 82 ods. 1 písm. a), e), f) Tr. por. obžalovanému B. W. u k l a d á nasledovné obmedzenia a povinnosti:

- zákaz vycestovania do zahraničia,
- zákaz vzdialovať sa z miesta pobytu, alebo z obydlia okrem vymedzených podmienok,
- povinnosť pravidelne sa dostaviť pred probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Rimavská Sobota najmenej jedenkrát za mesiac.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp.zn. 4T/65/2013 zo dňa 24.07.2014 senát Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por., § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného B. W. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. spoločenskú záruku FK V. Z. E. neprijal a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. neprijal ani žiadosť obžalovaného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 24.07.2014 sťažnosť obžalovaný B. Gábor. Svoju sťažnosť následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 24.07.2014, ktoré bolo doručené prvostupňovému súdu v nasledujúci deň, t.j. 25.07.2014. V písomných dôvodoch sťažnosti predovšetkým namietal postup prvostupňového súdu, pokiaľ o jeho žiadosti o prepustenie z väzby, ktorá mu bola doručená 13.05.2014, nerozhodol bezodkladne. O jeho žiadosti totiž rozhodol až po 73-dňoch dňa 24.07.2014. Potom, ako prvostupňovému súdu bola vec vrátená krajským súdom, okresný súd nemusel realizovať iné úkony, okrem zabezpečenia hlavného pojednávania a teda mu nič nebránilo o takej jeho žiadosti rozhodnúť bez meškania a pokiaľ tak neurobil, konal v rozpore s ust. § 79 ods. 3 Tr. por., článkom 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Keďže okresný súd o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na

slobodu nekonal s dostatočným urýchlením, je tým daný dôvod na jeho prepustenie z väzby na slobodu. Zákon totiž orgánom činným v trestnom konaní ukladá povinnosť vo väzobných veciach rozhodovať s maximálnou rýchlosťou a prednostne. Obzvlášť citlivo sa otázka ďalšieho trvania väzby v jeho prípade mala posudzovať z dôvodu, že sa prvýkrát dostal do rozporu so zákonom. S prihliadnutím na jeho doterajšiu bezúhonnosť je namieste pre prípad existencie väzobného dôvodu účel väzby nahradiť buď písomným sľubom alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka. V tejto súvislosti prisľúbil, že v prípade prepustenia z väzby povedie riadny život, nedopustí sa trestnej činnosti a splní povinnosti a obmedzenia, ktoré sa mu uložia. Tiež požiadal krajský súd o to, aby prihliadol na záruku záujmového združenia občanov FK V. Veľké E.. Záverom sťažnosti krajskému súdu navrhol zrušiť napadnuté uznesenie okresného súdu s tým, aby vo veci rozhodol sám a jeho z väzby ihneď prepustil na slobodu. Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia Trestného poriadku dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť obžalovaného B. W. bola podaná dôvodne.

Žiada sa pripomenúť, že obžalovaný B. W. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 0Tp/30/2013 zo dňa 17.08.2013 podľa § 72 ods. 1 písm. a) Tr. por. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. Väzbu začal vykonávať dňa 15.08.2013 o 08.00 hod. a vykonáva ju v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici. Ďalším uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 0Tp 30/2013 zo dňa 31.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5 Tpo 47/2013 zo dňa 12.11.2013 bola žiadosť obvineného W. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá, pričom v tomto prípade súd zmenil dôvody väzby u obvineného tak, že ho ponechal vo väzbe z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., pričom písomný sľub obvineného neprijal a neprijal ani jeho žiadosť o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Pokiaľ rozhodoval prvostupňový súd o väzbe uznesením zo dňa 09.01.2014, ktorým obžalovaného z väzby prepustil s tým, že dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka, prijal jeho písomný sľub a uložil mu tiež príslušné povinnosti a obmedzenia, na podklade sťažnosti proti tomuto uzneseniu zo strany prokurátorky rozhodoval vo veci krajský súd uznesením sp.zn. 3 Tos/5/2014 zo dňa 22.01.2014, ktorým napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil, písomný sľub obvineného neprijal, rovnako neprijal ani záruku záujmového združenia občanov a rozhodujúc sám ponechal v tom čase obvineného B. W. vo väzbe z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a zároveň jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Naposledy o väzbe sťažovateľa rozhodoval krajský súd uznesením zo dňa 09.04.2014, ktorým v dôsledku sťažnosti prokurátorky uznesenie prvostupňového súdu, ktorým obžalovaného prepustil z väzby na slobodu zrušil a rozhodujúc sám obžalovaného ponechal vo väzbe z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., pričom jeho väzbu postupom podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Pokiaľ ide o obsah teraz sťažnosťou napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, svoje rozhodnutie zdôvodnil prakticky tým, že znalci doporučili uložiť obžalovanému ústavnú sexuologickú liečbu, jeho pobyt na slobode označili za nebezpečný pre spoločnosť, a preto v jeho prípade nie je možné účel preventívnej väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka dohľadom na osobu obžalovaného a povahu prejednávaného prípadu. Z rovnakých dôvodov neprijal príslušnú spoločenskú záruku.

Krajský súd ďalej považuje za potrebné poukázať na súčasné štádium trestného konania, súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 24.07.2014 okrem toho, že rozhodol o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu jej zamietnutím, rozhodol vo veci aj doposiaľ neprávoplatne rozsudkom, ktorým ho uznal vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 1/ v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2012 v kancelárii na ul. A. č. XXXX v P. A. sexuálne zneužil maloletú Z. N., nar. XX.XX.XXXX tak, že ju zvalil na sediacu súpravu, bozkával ju, vyzliekol jej ošatenie, najskôr vnikol prstami ruky do jej pohlavného orgánu a následne položil svoj pohlavný orgán o jej pohlavný orgán,

2/ v presne nezistenom čase v mesiaci september 201 v kancelárii na ul. A. č. XXXX v P. A. sexuálne zneužil maloletú Z. N., nar. XX.XX.XXXX tak, že najskôr ju bozkával, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou pohlavný styk,

3/ v presne nezistenom čase v mesiaci október 2012 v lese v katastrálnom území obce I., okres P. A. v osobnom motorovom vozidle zn. Lancia Delta e. č. RS XXXBU sexuálne zneužil maloletú Z. N., nar. XX.XX.XXXX tak, že najskôr ju bozkával, chytal za pohlavné orgány, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou pohlavný styk,

4/ v presne nezistenom čase v mesiaci december 2012 pred Vianocami v byte na ul. A. č. XXXX v P. A. sexuálne zneužil maloletú Z. N., nar. XX.XX.XXXX tak, že najskôr ju bozkával, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou pohlavný styk,

5/ v presne nezistenom čase od januára 2013 do 25. júla 2013 pravidelne v rôznych časových intervaloch spravidla 1,2 krát za týždeň, resp. 1-krát za dva týždne v byte na ul. A. č. XXXX v P. A., ako aj v lese v katastrálnom území obce I., okres P. A. v osobnom motorom vozidle zn. Lancia Delta e. č. RS XXXBU sexuálne zneužil maloletú Z.N., nar. XX.XX.XXXX, tak, že najskôr ju bozkával, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou opakovaný pohlavný styk a 1-krát orálny styk.

Po takomto uznaní viny mu uložil 42-mesačný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a uložil mu aj ústavné sexuologické liečenie.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky obžalovaného v súvislosti s tým, že súd prvého stupňa o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu nerozhodol prednostne a urýchlene, ich obsah si krajský súd v plnom rozsahu osvojil, sú uvedené vyššie a bolo by nadbytočné ich na tomto mieste opakovať. Je nutné zvýrazniť, že z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že všeobecný súd rozhodujúci o sťažnosti proti uzneseniu o väzbe sa musí vyrovnáť s právne relevantnou argumentáciou sťažovateľa adekvátne a preskúmateľne (III. ÚS 135/04) a tiež, že z odôvodnenia rozhodnutia o tejto sťažnosti musí byť zrejmé, že sa súd náležite zaoberal všetkými argumentmi a námietkami, ktoré obvinený vo svojej sťažnosti uviedol (III. ÚS 34/07). Z obsahu spisového materiálu je zistiteľné, že konkrétna žiadosť obžalovaného B. W. o prepustenie z väzby na slobodu bola súdu prvého stupňa doručená 13.05.2014. Ďalej z obsahu úradného záznamu (č.l. 1239) vyplýva, že 17.07.2014 na hlavnom pojednávaní obhajca obžalovaného B. W. B.. M. Dzuroška predložil žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú podal dňa 13.05.2014 na Okresnom súde Rimavská Sobota. Bolo zistené, že táto žiadosť bola omylom založená do iného spisu. Z obsahu nálezu ústavného súdu III. ÚS 216/07 (č. 23/2007) týkajúceho sa urýchleného rozhodovania súdu o väzbe je zistiteľné, že vybavenie žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu v trvaní dvoch mesiacov a desať dní je ústavne neakceptovateľné a konanie na súde v takejto lehote nemožno považovať za bezodkladné. Takým postupom všeobecného súdu sú totiž porušené základné práva obvineného podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR podľa č. 8 ods. 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. S poukazom na obsah tohto nálezu ústavného súdu krajský súd v plnom rozsahu akceptoval sťažnostnú námietku obžalovaného B. W. spočívajúcu najmä v tom, že okresnému súdu nič nebránilo rozhodnúť o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu bez meškania a pokiaľ po jej obdržaní rozhodol až po 73-dňoch, postupoval tak v rozpore najmä s obsahom čl. 17 ods. 2 Ústavy SR a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (naviac aj v rozpore s čl. 8 ods. 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd). Omyl prvostupňového súdu ohľadom založenia žiadosti obžalovaného W. o prepustenie z väzby do iného spisu na tomto súde je z hľadiska posudzovania sťažnosti obžalovaného právne irelevantný.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por., ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por., môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

S poukazom na uvedené a tiež obsah návrhu sťažovateľa v písomných dôvodoch jeho sťažnosti bolo povinnosťou krajského súdu vzhľadom na zistený výrazný prietah pri rozhodovaní o žiadosti obžalovaného W. o prepustenie z väzby na slobodu rozhodnúť spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia, po zrušení uznesenia súdu prvého stupňa obžalovaného z väzby na slobodu prepustil, na posilnenie účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou, bolo potrebné sťažovateľovi okrem využitia inštitútu v zmysle § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. uložiť mu aj primerané povinnosti aj obmedzenia v zmysle § 82 ods. 1 písm. a), c), f) Tr. por. O sľube obžalovaného krajský súd nerozhodol pre jeho formálne nedostatky (obžalovaný ho osobne nepodpísal), pokiaľ ide o záruku záujmového združenia FK V. Z. E., o tejto taktike nerozhodol vzhľadom na to, že sťažnosti obžalovaného W. v plnom rozsahu vyhovel.

Krajský súd pritom upozorňuje obžalovaného, že po prepustení z väzby na slobodu musí viesť riadny život, dodržiavať uložené obmedzenia a povinnosti, v opačnom prípade až do právoplatného rozhodnutia v jeho trestnej veci môže byť vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám. Rešpektujúc obsah citovaného ustanovenia Trestného poriadku rozhodol krajský súd na podklade sťažnosti obžalovaného B. W. spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.